

II

(Acte fără caracter legislativ)

ACORDURI INTERNAȚIONALE

DECIZIA (UE) 2015/1339 A CONSILIULUI

din 13 iulie 2015

privind adoptarea, în numele Uniunii Europene, a Amendamentului de la Doha la Protocolul de la Kyoto la Convenția-cadru a Organizației Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice și îndeplinirea în comun a angajamentelor care decurg din acesta

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 192 alineatul (1), coroborat cu articolul 218 alineatul (6) al doilea paragraf litera (a),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere aprobarea Parlamentului European ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) La Conferința privind schimbările climatice de la Doha, din decembrie 2012, părțile la Protocolul de la Kyoto la Convenția-cadru a Organizației Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice („Protocolul de la Kyoto”) au adoptat Amendamentul de la Doha, prin care se stabilește cea de a doua perioadă de angajament în cadrul Protocolului de la Kyoto, care începe la 1 ianuarie 2013 și se încheie la 31 decembrie 2020 („Amendamentul de la Doha”). Amendamentul de la Doha aduce modificări la anexa B la Protocolul de la Kyoto, ce stabilesc angajamente suplimentare obligatorii din punct de vedere juridic privind reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră care revin părților enumerate în anexa respectivă pentru cea de a doua perioadă de angajament și modifică și prevăd dispoziții suplimentare privind punerea în aplicare a angajamentelor privind reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră care revin părților în cea de a doua perioadă de angajament.
- (2) Uniunea și statele sale membre au aprobat Amendamentul de la Doha ca parte a unui pachet prin care părțile la Convenția-cadru a Organizației Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice („convenția”) au convenit să adopte, până la sfârșitul anului 2015, un protocol, un alt instrument juridic sau o înțelegere cu forță juridică în temeiul convenției aplicabil tuturor părților, care ar trebui să producă efecte și să fie pus în aplicare începând cu 2020. Negocierile privind acest instrument obligatoriu din punct de vedere juridic sunt în curs în cadrul grupului de lucru *ad hoc* privind platforma de la Durban pentru o acțiune consolidată.
- (3) Amendamentul de la Doha este condiționat de acceptarea acestuia de către părțile la Protocolul de la Kyoto și va intra în vigoare, pentru părțile care l-au acceptat, în a nouăzecea zi de la data primirii de către depozitarul convenției a instrumentului de acceptare din partea a cel puțin trei părți din părțile la Protocolul de la Kyoto. În total, sunt necesare 144 de instrumente de acceptare pentru intrarea în vigoare a Amendamentului de la Doha.
- (4) Consiliul a convenit, în concluziile sale din 9 martie 2012, să propună pentru Uniune și pentru statele sale membre un angajament comun cantitativ de reducere a emisiilor cu 20 % pentru cea de a doua perioadă de angajament din cadrul Protocolului de la Kyoto. Acest angajament a fost stabilit pe baza emisiilor totale de gaze cu efect de seră permise în perioada 2013-2020 în cadrul pachetului privind schimbările climatice și energia ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Aprobarea din 10 iunie 2015 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial).

⁽²⁾ Directiva 2009/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 de modificare a Directivei 2003/87/CE în vederea îmbunătățirii și extinderii sistemului comunitar de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră (JO L 140, 5.6.2009, p. 63) și Decizia nr. 406/2009/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind efortul statelor membre de a reduce emisiile de gaze cu efect de seră astfel încât să respecte angajamentele Comunității de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră până în 2020 (JO L 140, 5.6.2009, p. 136).

- (5) Consiliul a decis, de asemenea, în conformitate cu această abordare, că obligațiile fiecărui stat membru de reducere a emisiilor la nivel individual nu va depăși obligațiile convenite în legislația Uniunii și că angajamentul are la bază suma emisiilor din anul de referință ale fiecărui stat membru în conformitate cu Protocolul de la Kyoto. În consecință, Uniunea și statele sale membre au convenit, la Conferința privind schimbările climatice de la Doha, asupra unui angajament cantitativ de reducere a emisiilor care le limitează emisiile anuale medii de gaze cu efect de seră în cea de a doua perioadă de angajament la 80 % din suma emisiilor lor din anul de referință. Acest lucru este reflectat în Amendamentul de la Doha.
- (6) În conformitate cu concluziile Consiliului din 9 martie 2012, Uniunea și statele sale membre s-au oferit, de asemenea, să se angajeze la o reducere de 30 % până în 2020, în comparație cu nivelurile din 1990, ca parte a unui acord global și cuprinzător pentru perioada de după 2012, cu condiția ca și alte țări dezvoltate să se angajeze să realizeze reduceri comparabile ale emisiilor, iar țările în curs de dezvoltare să contribuie în mod corespunzător, în funcție de propriile responsabilități și posibilități. Această ofertă este reflectată de asemenea în Amendamentul de la Doha.
- (7) Obiectivele pentru Uniune și statele sale membre sunt enumerate în Amendamentul de la Doha având o notă de subsol în care se precizează că aceste obiective se bazează pe înțelegerea că vor fi îndeplinite în comun de Uniunea Europeană și statele sale membre, în conformitate cu articolul 4 din Protocolul de la Kyoto. Uniunea, statele sale membre, Croația și Islanda au emis, de asemenea, o declarație comună cu ocazia adoptării Amendamentului de la Doha, în care își exprimă intenția de a-și îndeplini în comun angajamentele pentru cea de a doua perioadă de angajament. Această declarație este reflectată în raportul conferinței și a fost reafirmată în concluziile Consiliului din 17 decembrie 2012.
- (8) Prin decizia de a-și îndeplini în comun angajamentele, în conformitate cu articolul 4 din Protocolul de la Kyoto, Uniunea și statele sale membre sunt, în temeiul articolului respectiv alineatul (6) și în conformitate cu articolul 24 alineatul (2) din Protocolul de la Kyoto, responsabile solidar de îndeplinirea angajamentelor lor cantitative de reducere a emisiilor, asumate în temeiul articolului 3 alineatul (1a) din Protocolul de la Kyoto. În consecință, și în conformitate cu articolul 4 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană, statele membre au, în mod individual și colectiv, obligația de a lua toate măsurile corespunzătoare, generale sau individuale, pentru a asigura îndeplinirea obligațiilor care rezultă din acțiuni ale instituțiilor Uniunii, pentru a facilita îndeplinirea acestui angajament, precum și de a se abține de la orice măsură care ar putea pune în pericol realizarea acestuia.
- (9) În aceeași declarație, Uniunea, statele sale membre, Croația și Islanda au declarat, de asemenea, în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) din Protocolul de la Kyoto, care le permite părților să își îndeplinească în comun angajamentele asumate în temeiul articolului 3 din Protocolul de la Kyoto, că articolul 3 alineatul (7b) din Protocolul de la Kyoto va fi aplicat cantității comune atribuite în temeiul acordului privind îndeplinirea în comun a angajamentelor de către Uniune, statele sale membre, Croația și Islanda și nu va fi aplicat statelor membre, Croației și Islandei în mod individual. Consiliul, la reuniunea sa din 15 decembrie 2009, a salutat cererea Islandei de a-și îndeplini angajamentele în cadrul celei de a doua perioade de angajament în comun cu Uniunea și statele sale membre și a invitat Comisia să prezinte o recomandare de deschidere a negocierilor necesare cu privire la un acord cu Islanda care să fie în conformitate cu principiile și criteriile prevăzute în pachetul privind schimbările climatice și energia al Uniunii. Acordul dintre Uniunea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Islanda, pe de altă parte, cu privire la participarea Islandei la îndeplinirea în comun a angajamentelor Uniunii Europene, ale statelor membre ale acesteia și ale Islandei pentru cea de a doua perioadă de angajament din cadrul Protocolului de la Kyoto la Convenția-cadru a Organizației Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice ⁽¹⁾ („acordul cu Islanda”) stabilește condițiile acestei participări.
- (10) Articolul 4 din Protocolul de la Kyoto impune părților care convin să își îndeplinească în comun angajamentele asumate în temeiul articolului 3 din Protocolul de la Kyoto să stabilească în acordul respectiv privind îndeplinirea în comun a angajamentelor nivelul de emisii alocat fiecărei părți. Protocolul de la Kyoto impune ca părțile la un acord privind îndeplinirea în comun a angajamentelor să notifice secretariatului convenției condițiile acordului respectiv la data depunerii instrumentelor lor de ratificare sau de aprobare.
- (11) În temeiul Convenției și al Protocolului de la Kyoto, statele membre sunt în primul rând responsabile pentru emisiile lor. Pentru a facilita activitățile de contabilizare și conformarea în cadrul celei de a doua perioade de angajament, statele membre sunt hotărâte să încredințeze Uniunii gestionarea unei părți a unităților cantității atribuite lor prin crearea unei cantități atribuite pentru Uniune.
- (12) În conformitate cu legislația în vigoare a Uniunii, nivelul respectiv de emisii alocat Uniunii acoperă emisiile de gaze cu efect de seră care fac obiectul Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾, în măsura în care aceste emisii de gaze cu efect de seră fac obiectul anexei A la Protocolul de la Kyoto.

⁽¹⁾ A se vedea pagina 17 din prezentul Jurnal Oficial.

⁽²⁾ Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, 25.10.2003, p. 32).

- (13) Nivelurile respective de emisii ale statelor membre și ale Islandei acoperă emisiile de gaze cu efect de seră de la surse și eliminarea de către absorbanți pe teritoriile lor, în cazul în care respectivele surse și respectivii absorbanți nu fac obiectul Directivei 2003/87/CE, dar fac obiectul Protocolului de la Kyoto. Aceasta include toate emisiile de la surse și eliminările de către absorbanți rezultate din activități umane legate de folosința terenurilor, de schimbarea folosinței terenurilor și de silvicultură (LULUCF) care fac obiectul articolului 3 alineatele (3) și (4) din Protocolul de la Kyoto, care sunt înregistrate de statele membre respective și de Islanda, precum și emisiile de trifluorură de azot (NF₃).
- (14) Orice emisii nete rezultate din sectorul LULUCF și emisiile de NF₃ într-un stat membru pot fi compensate prin performanțe deosebite ale statului membru respectiv în alte sectoare care nu fac obiectul schemei Uniunii de comercializare a certificatelor de emisii sau prin utilizarea mecanismelor flexibile ale Protocolului de la Kyoto. De asemenea, un stat membru poate utiliza drepturile de emisii excedentare reportate din prima perioadă de angajament, deținute în rezerva excedentară din perioada anterioară (REPA), pentru a acoperi emisiile rezultate din sectorul LULUCF și emisiile de NF₃, în măsura în care emisiile sale depășesc cantitatea atribuită. În cazul în care se constată că un stat membru se confruntă în continuare cu emisii nete neprevăzute semnificative rezultate din sectorul LULUCF, și cu emisii nete neprevăzute semnificative de NF₃, cu toate că apus în aplicare politici solide de limitare a acestora, Comisia ar trebui să aibă în vedere și alte opțiuni pentru a acorda asistență statului membru respectiv.
- (15) În conformitate cu concluziile Consiliului din 9 martie 2012 și cu oferta Uniunii și a statelor sale membre de a stabili un obiectiv de 80 % în cea de a doua perioadă de angajament, nivelurile de emisii ale statelor membre sunt egale cu suma alocărilor anuale de emisii pentru perioada 2013-2020, determinate în temeiul Deciziei nr. 406/2009/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾. Această cantitate, bazată pe valorile potențialului de încălzire globală din al patrulea raport de evaluare al Grupului interguvernamental privind schimbările climatice, a fost stabilită în conformitate cu anexa II la Decizia 2013/162/UE a Comisiei ⁽²⁾ și ajustată prin Decizia de punere în aplicare 2013/634/UE a Comisiei ⁽³⁾. Nivelul emisiilor pentru Islanda a fost stabilit în acordul cu Islanda.
- (16) În concordanță cu considerentul 11 unitățile cantității atribuite care sunt disponibile în registrul Uniunii la sfârșitul celei de a doua perioade de angajament ar trebui să fie returnate în registrele statelor membre, după ce Uniunea și-a respectat obligația prevăzută în articolul 11 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁾ și fără a aduce atingere articolului 10 alineatul (7) din respectivul regulament. Alocarea unităților cantității atribuite returnate are loc pentru a aborda circumstanțele unice ale ratificării Amendamentului de la Doha și nu este aplicabilă și nu aduce atingere niciunei distribuiri a eforturilor între statele membre în alte contexte la nivel internațional sau la nivelul Uniunii.
- (17) În temeiul Regulamentului (UE) nr. 525/2013, statele membre au obligația de a raporta alocarea reală sau estimată a emisiilor verificate raportate de instalații și operatori în temeiul Directivei 2003/87/CE către categoriile de surse din inventarul gazelor cu efect de seră la nivel național, acolo unde este posibil, și raportul dintre emisiile verificate și totalul emisiilor de gaze cu efect de seră raportate din respectivele categorii de surse. Acest lucru le permite statelor membre să raporteze separat cu privire la emisiile acoperite de nivelurile proprii de emisii. Secțiunea privind cantitatea atribuită Uniunii din raportul acesteia ar trebui să identifice cantitatea emisiilor acoperite de cantitatea atribuită Uniunii produse în fiecare stat membru.
- (18) Conferința părților, care funcționează ca reuniune a părților la Protocolul de la Kyoto, a decis că fiecare parte care și-a asumat un angajament inclus în listă pentru a doua perioadă de angajament ar trebui să transmită secretariatului convenției, până la 15 aprilie 2015, un raport pentru a facilita calculul propriei cantități atribuite. Comisia ar trebui să elaboreze raportul menit să faciliteze calculul cantității atribuite a Uniunii și un raport menit să faciliteze calculul cantității atribuite în comun a Uniunii, a statelor sale membre și a Islandei. Comisia, statele membre și Islanda ar trebui să își prezinte rapoartele până la 15 aprilie 2015, care vor stabili cantitățile care le-au fost atribuite, acestea fiind egale cu nivelurile lor de emisii, astfel cum sunt enumerate în anexa II la prezenta decizie.

⁽¹⁾ Decizia nr. 406/2009/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind efortul statelor membre de a reduce emisiile de gaze cu efect de seră astfel încât să respecte angajamentele Comunității de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră până în 2020 (JO L 140, 5.6.2009, p. 136).

⁽²⁾ Decizia 2013/162/UE a Comisiei din 26 martie 2013 privind determinarea nivelurilor anuale de emisii alocate statelor membre pentru perioada 2013-2020 în temeiul Deciziei nr. 406/2009/CE a Parlamentului European și a Consiliului, (JO L 90, 28.3.2013, p. 106).

⁽³⁾ Decizia de punere în aplicare 2013/634/UE a Comisiei din 31 octombrie 2013 privind ajustările aduse nivelurilor anuale de emisii alocate statelor membre pentru perioada 2013-2020 în temeiul Deciziei nr. 406/2009/CE a Parlamentului European și a Consiliului, (JO L 292, 1.11.2013, p. 19).

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2013 privind un mecanism de monitorizare și de raportare a emisiilor de gaze cu efect de seră, precum și de raportare, la nivel național și al Uniunii, a altor informații relevante pentru schimbările climatice și de abrogare a Deciziei nr. 280/2004/CE (JO L 165, 18.6.2013, p. 13).

(19) Pentru a sublinia angajamentul Uniunii și al statelor sale membre privind intrarea în vigoare în timp util a Amendamentului de la Doha, Uniunea, statele sale membre și Islanda ar trebui să depună eforturi pentru a-l ratifica cel târziu în al treilea trimestru al anului 2015.

(20) Amendamentul de la Doha ar trebui aprobat în numele Uniunii,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Se aprobă, în numele Uniunii, Amendamentul de la Doha la Protocolul de la Kyoto la Convenția-cadru a Organizației Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice, convenit la 8 decembrie 2012 la Doha.

Textul Amendamentului de la Doha se atașează la prezenta decizie.

Articolul 2

Uniunea și statele sale membre își îndeplinesc angajamentele asumate în temeiul articolului 3 din Protocolul de la Kyoto și al Amendamentului de la Doha în conformitate cu notificarea condițiilor acordului privind îndeplinirea în comun a angajamentelor Uniunii Europene, ale statelor sale membre și ale Islandei asumate în temeiul articolului 3 din Protocolul de la Kyoto în conformitate cu articolul 4 din Protocolul de la Kyoto („notificarea”), stabilite în anexa I la prezenta decizie.

Articolul 3

(1) Cantitățile atribuite ale statelor membre și ale Islandei sunt egale cu nivelurile de emisii stabilite în notificare. Până la 15 aprilie 2015, fiecare stat membru prezintă secretariatului convenției un raport menit să faciliteze calculul cantității atribuite, în conformitate cu cerințele Protocolului de la Kyoto, cu Amendamentul de la Doha și cu deciziile adoptate în temeiul acestora.

(2) Comisia elaborează un raport menit să faciliteze calculul cantității atribuite Uniunii și un raport menit să faciliteze calculul cantității atribuite în comun Uniunii, statelor sale membre și Islandei („cantitatea atribuită în comun”), în conformitate cu cerințele Protocolului de la Kyoto, cu Amendamentul de la Doha și cu deciziile adoptate în temeiul acestora. Comisia transmite aceste rapoarte secretariatului convenției până la 15 aprilie 2015.

Articolul 4

(1) Toate unitățile cantității atribuite emise pentru cea de a doua perioadă de angajament disponibile în registrul Uniunii, după ce Uniunea și-a respectat obligația prevăzută în articolul 11 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 525/2013 și după ce a fost efectuat orice transfer de unități ale cantității atribuite în conformitate cu actele de punere în aplicare adoptate în temeiul articolului 10 alineatul (7) din Regulamentul (UE) nr. 525/2013 („excedentul Uniunii”), se returnează statelor membre la sfârșitul celei de a doua perioade de angajament.

(2) Excedentul Uniunii se alocă statelor membre după cum urmează:

- (a) o șesime din excedentul Uniunii se acordă statelor membre care și-au redus emisiile anuale medii totale cu peste 20 % în raport cu anul sau cu perioada lor de referință individuală în temeiul Protocolului de la Kyoto până la sfârșitul celei de a doua perioade de angajament, proporțional cu cota de obținere a unor rezultate extraordinare (în tone);
- (b) o treime din excedentul Uniunii se acordă statelor membre care primesc un transfer în temeiul literei (a) și care au un PIB pe cap de locuitor (PIB în 2013 în EUR la prețurile pieței) sub 60 % din media Uniunii, proporțional cu cota de obținere a unor rezultate extraordinare (în tone);

- (c) o treime din excedentul Uniunii se acordă tuturor statelor membre proporțional cu nivelurile de emisii totale ale acestora, astfel cum sunt stabilite în tabelul 1 din anexa I la prezenta decizie;
- (d) o șesime din excedentul Uniunii se acordă statelor membre care au un PIB pe cap de locuitor (PIB în 2013 în EUR la prețurile pieței) mai mic de 90 % din media Uniunii, proporțional cu nivelurile de emisii totale ale acestora, astfel cum sunt stabilite în tabelul 1 din anexa I la prezenta decizie.

Articolul 5

(1) Președintele Consiliului desemnează persoana (persoanele) împuternicită (împuternicite) să depună, în numele Uniunii, instrumentul de acceptare la Secretarul General al Organizației Națiunilor Unite, în conformitate cu articolul 20 alineatul (4) și cu articolul 21 alineatul (7) din Protocolul de la Kyoto, împreună cu declarația de competență prevăzută în anexa II la prezenta decizie, în conformitate cu articolul 24 alineatul (3) din Protocolul de la Kyoto.

(2) Președintele Consiliului desemnează, de asemenea, persoana (persoanele) împuternicită (împuternicite) să transmită notificarea, în numele Uniunii, secretariatului convenției, în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) din Protocolul de la Kyoto.

Articolul 6

(1) Statele membre fac eforturi pentru a lua măsurile necesare pentru depunerea instrumentelor lor de acceptare simultan cu depunerea instrumentului de acceptare al Uniunii și, în măsura posibilului, în al treilea trimestru al anului 2015. Atunci când își depun instrumentele de acceptare, statele membre transmit notificarea, în nume propriu, secretariatului convenției, în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) din Protocolul de la Kyoto.

(2) Statele membre informează Comisia înainte de cea de a treia sesiune a Grupului de lucru *ad hoc* pentru Platforma de la Durban pentru o acțiune consolidată, care are loc între 8 și 13 februarie 2015, în legătură cu deciziile lor de a accepta Amendamentul de la Doha sau, în funcție de circumstanțe, în legătură cu data probabilă de finalizare a procedurilor necesare pentru acceptare. Comisia, în cooperare cu statele membre, stabilește o dată pentru depunerea simultană a instrumentelor de aprobare sau de acceptare.

Articolul 7

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

Articolul 8

Prezenta decizie intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 13 iulie 2015.

Pentru Consiliu
Președintele
F. ETGEN